

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3721/2025
27.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Ђорђевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Милан Лукић, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 528/24 од 03.10.2024. године, у седници одржаној 27.03.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 528/24 од 03.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 864/21 од 25.04.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се одреди мера заштите од насиља у породици и забрани туженој да на било који начин даље узнемирава мал. ВВ и да јој се наложи да се уздржава од сваког дрског, злонамерног и безобзирног понашања којим се угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство мал. ВВ. Ставом другим изреке, одбијен је предлог тужиоца да се одреди привремена мера заштите од насиља у породици и забрани туженој да на било који начин даље узнемирава мал. ВВ и да јој се наложи да се уздржава од сваког дрског, злонамерног и безобзирног понашања којим се угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство мал. ВВ. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка од 238.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 528/24 од 03.10.2024. године, одбијена је жалба тужиоца и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законом прописаних разлога.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20 и 10/23 – други закон) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Указивање тужиоца на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП је неосновано, јер у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог закона.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажним решењем Првог основног суда у Београду П2 н 10/18 од 03.07.2018. године, одређена је привремена мера и између осталог мал. ВВ поверен мајци ББ на самостално вршење родитељског права, уређен је начин одржавања личних односа мал. детета са оцем и одређена привремена мера заштите од насиља у породици и забрањено туженом АА да на било који начин узнемирава тужиљу ББ, а која мера је одређена на период од једне године. Правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду П2 1766/19 од 14.07.2022. године, која парница је иницирана тужбом ВВ од 22.02.2018. године, разведен је брак парничних странака, мал. дете парничних странака ВВ рођен ...2014. године поверен је на негу, старање и васпитање мајци ВВ, која ће родитељско право вршити самостално, уређени су лични односи мал. ВВ са оцем, овде тужиоцем и отац мал. детета обавезан да доприноси издржавању мал. ВВ.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили тужбени захтев налазећи да тужилац као родитељ који не врши родитељско право и није законски заступник малолетног ВВ не спада у круг лица из члана 284. став 2. Породичног закона који могу поднети тужбу ради заштите од насиља у породици према малолетном детету.

По оцени Врховног суда изложено становиште нижестепених судова је засновано на правилној примени материјалног права.

Одредбом члана 284. Породичног закона („Службени гласник РС“ број 18/05, 72/11 и 6/15) прописано је да се поступак у спору за заштиту од насиља у породици покреће тужбом (став 1.), да тужбу за одређивање мере заштите од насиља у породици, као и за продужење мере заштите од насиља у породици, могу поднети: члан породице према коме је насиље извршено, његов законски заступник, јавни тужилац и орган старатељства (став 2.) и да тужбу за престанак мере заштите од насиља у породици може поднети члан породице против кога је мера одређена (став 3.).

Према стању у списима, тужбу у овој правној ствари је поднео тужилац АА, против тужене ББ са захтевом да се одреди мера заштите од насиља у породици према заједничком малолетном детету, уз захтев за одређивање привремене мере. Код утврђеног да је правноснажним решењем Првог основног суда у Београду П2 н 10/18 од 03.07.2018. године малолетно дете парничних странака поверено мајци на самостално вршење родитељског права, да мал.дете није тужилац у овој парници, то су без утицаја ревизијски наводи којима се указује да је тужилац у време подношења ове тужбе за заштиту од насиља у породици био законски заступник малолетног детета. У

конкретном случају тужбу није поднело малолетно дете као тужилац да би се ревидент јавио као његов законски заступник у спору за заштиту од насиља у породици, па су као несоновани оцењени сви ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права указивањем на одредбе Породичног закона о заступању детета од стране колизијског старатеља, односно привременог заступника.

Осталим ревизијским наводима туженог посредно или непосредно, се оспорава чињенично стање које он сматра битним а које по његовом мишљењу, није правилно или потпуно утврђено у спроведеном поступку. Наводи ревизије, којима се указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање не могу бити дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП, ни са изузетком да се у смислу члана 403. став 2. овог закона ради о ревизији изјављеној у породичном спору за издржавање.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић